

ΠΕΡΑΣΑΝ εἴκοσι πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Γάμων Του.

Ὁ ἀγνωστος ποιητὴς ποῦ ἔψαλεν εἰς τὴν γέννησίν Του:

δὲν εἶσαι Ῥήγισσας παιδί, δὲν εἶσαι Μάννας γέννα,

οἱ πόθοι κ' ἢ ἐλπίδες μας ἐομίξανε μαζί

κ' ἐγέννησαν ἐσένα,

Ἐτραγουδῆσε πάλιν εἰς τοὺς Γάμους Του:

Στέφανα ποῦ σᾶς ἔχουνε

ἢ ἐλπίδες μας πλεγμένα

Κάποια χαρά μας ἄς σᾶς βρῆ

μιὰ Ἰμέρα ἀσημωμένα!

Καὶ ἡ εὐχὴ ἐκείνη ἢ μυστικὴ, ὡς προφητικὴ ὑπόσχεσις, ἐξεπληρώθη τὰ στέφανα ποῦ ἔπλεξαν νοπὰ αἱ ἐλπίδες τοῦ Γένους τὰ ὑποδέχεται σήμερον ἀργυρᾶ ἢ εὐτυχία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἄν ἐπαλαιώθησαν τ' ἄνθη των, ἔγιναν ὁμως ὠραιότερα, καὶ ἂν ἡ αὐγὴ των εἶναι μακρυνὴ εἶναι φωτεινότερον τὸ μεσουράνημά των διότι πρὶν τὰ ἐορτάσωμεν ἀργυρᾶ τὰ ἐχρύσωσεν ἢ λάμψις τῆς Νίκης, καὶ τῶν ἡρώων τὸ αἷμα ἐδάνεισε τὴν πορφύραν του εἰς ὅσας τὰ ἔπλεξαν ἐλπίδας, διὰ νὰ γίνουιν πράγματα.

Ἄς εἶναι εὐλογημένα! Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ ὀδηγῆσας τὰς σημαίας Της εἰς τὴν Νίκην ἄς τοὺς χαρίζῃ εὐτυχίαν καὶ ἄς τοὺς δίδῃ ἀκμήν εἶναι σήμερον ἄμβων προσευχῆς πρὸς τὸν Ὑψιστον κάθε καρδία Ἑλληνας, καὶ κάθε παλμός των εἶναι εὐχὴ.

15 Ὀκτωβρίου 1914.

βιβάσθησαν τῆς «Ἀμφιτρίτης» καὶ ἐφθάσαν εἰς Πειραιά. Τὸ θέαμα ἦτο ἀληθῶς ἀπερίγραπτον. Χιλιάδες ἀνθρώπων, πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς ἀφικθέντων, ἐπλήρωσαν τὸν λιμένα καὶ τὸν προλιμένα ἐπιβαίνοντες λέμβων σηκιστολισίων. Ὁ ἰταλικὸς στόλος εἶχε παραταχθῆ εἰς δύο σειράς, αἷμα δὲ τῇ ἐμφανίσει τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἀντήχησαν τὰ τηλεβόλα, αἱ μουσικαὶ καὶ αἱ ἐπευφημιαὶ τοῦ πλήθους. Ἡ ἡμέρα ἦτο λαμπρά. Ἡ ἀτμόσφαιρα διανύτης καὶ γλαυρά, οὐδεμίαν πνοὴν ἀνέμον διατάρασσε τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ κομψὸν πλοῖον μὲ τὰς ὠραίας του γραμμὰς διέσχισεν ὑπερήφανον τὰ ὕδατα τοῦ Σαρωνικοῦ. Μακρόθεν διεκρίνοντο ἐπ' αὐτοῦ αἱ σκιαγραφίαι τῆς πριγκίπισσας Σοφίας, τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Ἡ εἰκὼν ἦτο θαυμασία. Ἐπὶ τοῦ κυματοθραύστου τοῦ πρᾶσιον φάρου τοῦ λιμένος ἀνέμενε ἡ Βασίλισσα Ὀλγα ἔχουσα περὶ αὐτὴν τοὺς Βασιλεῖς τῆς Δανίας, τοὺς πρίγκιπας τῆς Οὐαλίας, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς πριγκίπισσας Βικτωρίαν καὶ Μάδ, τὸν πρίγκιπα Βαλδεμάρ τῆς Δανίας, τὸν διάδοχον τοῦ Ρωσικοῦ θρόνου καὶ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος. Αἱ λαμπραὶ στολαὶ τῶν ὑψηλῶν ξένων, αἱ ὠραῖαι ἀμφιέσεις τῶν δεσποινῶν, τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν ἐλαρουσιάζον ἐντὸς τῆς ὠραίας ἐκείνης θαλάσσης σκηνογραφίας εἰκόνα, ἡ ὁποία παραμένει ἀλησμόνητος εἰς τὴν μνήμην μου. Ἐπειτα ὁ ἡγεμονικὸς αὐτὸς ἔσμος διελύθη καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης».

Ὅταν δὲ ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἐνεφανίσθη ἐν μέσῳ τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτοῦ ὄμιλου εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Πειραιῶς, ἡ σκηνογραφία μετεβλήθη. Αἱ χιλιάδες τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶχε πλημμυρίσει τὰς ἀκτὰς τοῦ Πειραιῶς ἐξεχύθη εἰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας ἀτελευτήτους, ἐν ᾧ τὰ τηλεβόλα ἐκρότου διηνεκῶς καὶ ἐπλήρου τὸν αἰθέρα οἱ ἤχοι τῶν κωδῶνων τῶν ναῶν, προσδίδαντες βυζαντινὴν δλας χροιάν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς ἐρχομένης ἀπὸ τὴν βορεινὴν πατρίδα τῆς νύμφης τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος.

Ὅπως ἐπάτησε τὸ πειραικὸν ἔδαφος ἡ μέλουσα τῆς Ἑλλάδος Βασίλισσα. Αἱ χαρμόσυνοι λαοὶ τοῦ λαοῦ συνάδευσαν αὐτὴν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν, αἰτνες ἀνέμενον μετ' ἀνυπομονησίας αὐτὴν. Ἡ πρώτη ἐκείνη ἡμέρα, ἦτο ὄντως ἱστορικὴ διὰ τὴν πόλιν, διότι μὲ τὴν μορφήν τοῦ Διαδόχου εἶχε συμπλέξῃ τὴν ἐκπλήρωσιν δλων τῶν πόθων τῆς φυλῆς. Αἱ συνοικίαι τῶν Ἀθηνῶν εἶχον ἐρημαθῆ καὶ σύσσωμος ἡ πόλις ἔδραμεν εἰς ὑποδοχὴν τῆς νύμφης τοῦ Διαδόχου. Ἑλληνικαὶ σημεῖα μετὰ γερμανικῶν κολποῦμε-

ναι ὑπὸ ἐλαφρᾶς πνοῆς ἀνέμον ἐχαίρειζον τὴν πριγκίπισσαν, τὴν ἐρχομένην, ὅπως καταστή σάφει καὶ αἶμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία εἰσῆλθεν ἐν θριαμβῷ εἰς τὴν πόλιν, τὴν φέρουσαν τὸ ἐνδοξότερον ὄνομα. Ὁ Δήμαρχος Τιμολέων Φιλήμων, ὅστις εἶχε τὴν μορφήν ἀρχαίου Ἀθηναίου πολίτου, ἀφήσας κατὰ μέρος τὰς δημοκρατικὰς του ἀρχὰς, ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν, ὅπως ἡ ὑποδοχὴ γίνῃ δημοτελεστέρα. Ἀλλὰ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν, εἰσερχομένην εἰς τὰς Ἀθήνας, περιεκύκλων πολυάριθμοι βασιλεῖς καὶ βλαστοὶ βασιλέων, ἦτο δὲ ἀληθῆς ἀποθέωσις καὶ σπανίως συνάδευσε ταιαυτῇ ἡγεμονικῇ ἀκολουθία πριγκίπισσαν νύμφην εἰς τὴν νεάν τῆς πατρίδα. Ὅλη ἡ λαμπρὰ ἐκείνη συρροὴ τῶν ἐπιπύων βασιλέων καὶ πριγκίπων ἡ κυκλοῦσα τὴν τέθριπτον, ἐφ' ἧς ἐπέβαινε αὐτὴ μετὰ τῆς βασίλισσας Ὀλγας, διῆλθε τὰς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ σταθμοῦ τοῦ Θησείου μέχρι τῶν ἀνακτόρων ὁδοῦ ἐν μέσῳ ἑκφρονος ἐνθουσιασμοῦ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἐξήντησαν πᾶσαν ποιητικὴν ἑκφρασίαν, ὅπως εἰκονίσωσι τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς πριγκίπισσας Σοφίας ἐν μέσῳ τῶν μελλόντων ὑπηκόων τῆς. Ἴδου πῶς μία ἐξ αὐτῶν περιέγραψε τὴν βασίλοπαιδα. «Ξανθὴ, ξανθὴ, ὡς νὰ εἶνε ἡ κόμη τῆς πλεγμένη ἀπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἀττικοῦ ἡλίου, κατοπτρίζουσα ἐντὸς τῶν γλαυκωτάτων ὀφθαλμῶν τῆς τὴν γλαυκότητα τοῦ ἀττικοῦ οὐρανοῦ, λευκὴ ὡς μάρμαρον τῆς Πεντέλης, δροσερὰ ὡς ἡ αὔρα τοῦ Φαλήρου, φαίνεται ὡς νὰ εἶνε αὐτὴ ἡ βασιλοπούλα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον τάξει αἱ Μοῖραι νὰ βασιλεύσῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἶχον δώσει εἰς αὐτὴν ὄλ' αὐτὰ τὰ χαρίσματα, δανεισμένα ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς μελλούσης πατρίδος τῆς».

Ὁ δὲ Σουρῆς ἀφήσας πρὸς στιγμὴν τὴν ἀμειλικτον σάτυραν, ἐτόνισε ἐνθουσιώδη ὕμνον, ὅστις διεσπάρη εἰς μυριάδας ἀντίτυπα τὴν αὐτὴν ἐκείνην ὥραν, καθ' ἣν παρήλαυνεν ἡ σεπτὴ νύμφη. Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη τοὺς πρώτους στίχους τοῦ ὕμνου ἐκείνου:

Τῶν Κοεντδόλλερν καύχημα καὶ ζηλευτὸ καμάρι
Μὲ κάθε μιὰ παρθενηὴ καὶ τιμημένη χάρι,
Ὁ ἴσκιος τοῦ πατέρα σου χαροῦμενος σὲ βλέπει,
Ποῦ σὰν τὸν ἥλιο θάμπανε τὸ στέμμα ποῦ ἐφόρει,
Ὅ,τι καλὸ γιὰ σένα ποῦν ταυριάζει καὶ σοῦ κρένει,
Τέτοιον πατέρα γέννημα, τέτοιας μητέρας κόρη.

Ὅταν μετὰ τόσα ζῆτη τὴν εἶδον Βασίλισσαν πλέον συνωδεύουσαν κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν του εἰσοδὸν τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον, ἐπιστρέφοντα νυκτοφόρον δύο ἐνδόξων πολέμων, εἰς τὴν μορφήν τῆς βασίλισσας ἡμῶν, εἶδον καὶ

Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες
εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς μνηστείας τῶν

“Ένας δὲ ζωγράφος ἀκολουθῶν τὸν Κάϊζερ καὶ θεσημανθεὶς υπερβαλλόντως, βλέπων δ’ ἐξ ἄλλου ὅτι ἕκαστος ἐφόρει ὅ,τι ἤθελεν, ἐπρότεινε πρὸς τῆς παρισταμένους νὰ μείνουν μὲ τὸ γελῶν διὰ τὰ δροσιοδοῦν.

Ἡ ζῆση ἀληθῶς ἦτο ἀφόρητος καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος βλέπων ἕνα δῆμαρχον φουτανελλᾶν μὲ χονδρὴν πατατοῦκαν τοῦ εἶπε:

— Δὲν σὺς μ’ αὐτὸ τὸ ροῦχο ἐδῶ μέσα, κύριε Δῆμαρχε.

— “Ἐ! τί νὰ γίνῃ Μεγαλειότατε, μιὰ φροῦ στή ζωή μας ἔτυχε κι’ αὐτό, θὰ κάνουμεν ὑπομονή.

— Καὶ πῶς σοῦ φαίνεται, σ’ ἀρέσει;

— Πῶς δὲν μ’ ἀρέσει.

— Καὶ τοῦ Κάϊζερ τ’ ἀρέσει, εἶπεν ὁ βασιλεὺς γελαστός.

Τὰ ἀνέκδοτα τοῦ χοροῦ ἐκείνου ἐνκλοφόρουν ὡς πεντάλεπτα εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Ἐρβέρτος Βίσμαρκ ἔλεγε τὴν ἐπομένην εἰς Ἀθηναίαν δέσποιναν, ὅτε μετέβη νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτήν:

— Διὰ τὰ βαδίζῃ τις εἰς αὐτὸν τὸν χορὸν ἐχρειάζοντο δύο βαρύτες, ἡ βαρύτες τῆς θεσεως του καὶ ἡ σωματικὴ του βαρύτες, διότι ἡ πρώτη δὲν ἔφθανε.

Μὲ τὸν χορὸν τοῦτον εἶχε δοθῆ πέρας εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν γάμων, τὰς ὁποίας διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπεν ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς καὶ αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀληθῶς θαυμάσιαι. Ἐνθυμούμαι τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας καὶ νομίζω ὅτι εἶνε χθές, τόσον μοῦ φαίνονται ζωντανὰ ὅσα εἶδον τότε. Καὶ ὅμως ἐπέρασαν εἴκοσι πέντε χρόνοι ἔκτοτε. Τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἔκτοτε ἐν Ἑλλάδι. Τὰ κύρια πρόσωπα τῆς ἐποχῆς σχεδὸν παρήλθον ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, καὶ οἱ ἐπιζώντες ἀπεμακρύνθησαν σχεδὸν τοῦ ἐνεργοῦ βίου. Ἡ περίοδος ὅμως αὕτη ἐσημείωσε τὴν μεγαλειτέραν ἐθνικὴν πρόδοον. Ἐν μέσῳ τῶν πολιτικῶν ἀγώνων καὶ τῶν κομμάτων ἀντιδράσεων αἱ ἀρχαί, ὡς ἔθεσεν ὁ Τριούρης, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαφανισθῶσιν, ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ ὥρα, τὸ ἔθνος εὐρέθη ἔτοιμον, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλέα του. Οἱ ἀργυροὶ γάμοι τῶν Βασιλέων μας ἀποτελοῦν οὕτως ἐθνικὸν σταθμὸν. Τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος ἠδυνήθη, ἀπ’ αὐτοῦ δὲ λαμβάνουσα καὶ πάλιν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ τὴν κήνην θὰ συμπληρώσῃ ὅ,τι ἡ γενεὰ μας ἀφῆκεν ἡμιτελές.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Στὸ πανηγύρι τῆς χαρᾶς ἐμπρὸς ἀπ’ ὅλους εἶδα
χιλιόχαρη, χιλιόκαλὴ τὴ γαλανὴ Πατρίδα.

Προσκυνητῆς, ξεφαντωτῆς, στὴ σιρότα τῆς διαβήτη
ἀτολμα τὴν ἐρωτήσα γονατιστὸς προστά τῆς:

— Σὲ ποιά ἐκκλησιὰ εὐλογήθησαν τ’ ἀσημοστέφανά Του;

— Στὴν Ἐκκλησιὰ ποῦ ὠρθάνοιξε τῆς θύρες τῆς κλειστῆς
κι’ ἀντήχησαν οἱ θόλοι τῆς τ’ ἀθάνατο ὄνομά Του
δοξάζοντας τῆς νίκης του τῆς κοσμοξακουστῆς.

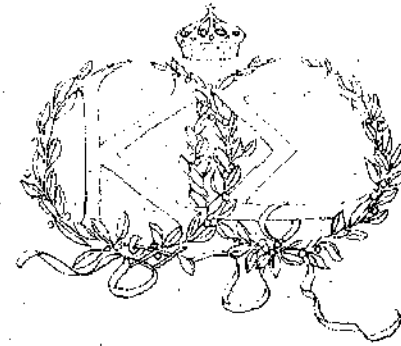
— Σὲ ποιά ἐκκλησιὰ θὰ εὐλογηθοῦν τὰ χρυσοστέφανά Του;

— Ἐκεῖ ποῦ σμίγουν ἀδελφές ἡ Δόξα κ’ ἡ Ὁμορφιά,
ἐκεῖ ποῦ θὰ δοξολογοῦν τ’ ἀθάνατο ὄνομά Του
γενεές αἰώνων καὶ καιρῶν.

— Ποῦ;

— Στὴν Ἁγιά Σοφιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ*

Ἵμέναιε, ποῦ σ’ ἐγέννησεν ἡ δοξαμένη Ἀθήνα,
Θεέ, ποῦ σ’ ἐδροσόλουσαν τὰ κρῖνα νερὰ τοῦ Ἐδρώτα,
Ἵμέναιε, μὲ τὰ στέφανα, Ἵμέναιε μὲ τὰ κρῖνα,
Γύρισε πάλι ὁλος χαρὰ καὶ δόξα σὰν καὶ πρῶτα.

*

Ἵμέναιε ὅσῳ ἐταίριαζες τὴν θεϊκὴν Ἑλένη
Μὲ τὸ Μενέλαο, τὸ ξανθὸ τοῦ Ὀμήρου παλληκάρι,
Δώδεκα ναῖς, ἡ καθεμὰ λουλουδοστολομένη
Χόρευαν κ’ ἐφελῶν μαζὶ τῶν νύμφων τὴ χάρι.

*

Ἵμέναιε, νά! σὲ καρτεροῦν ὅς ἕνα παλάτι πάλι
Ἐρχεσαι, χρυσοστέφαναι ἀνάβεις ταῖς λαμπάδες,
Δαμποκοποῦν ἡ λυγραῖς κ’ οἱ πλοῦσοι κ’ οἱ μεγάλοι,
Κ’ εἰν’ ὄνειρα ἡ βασίλισσες κ’ ἀστέρια οἱ βασιλιάδες.

*

Ἵμέναιε, φτεροσκέπασε λαχταρισμένο ταῖρι,
Τὸ πῶ τὸ βασιλόπουλο μὲ τὴ βασιλοπούλα...
Ἀπάνον ὅς τὴν Ἀκρόπολι γλυκοφυσάει τ’ ἀγέρι,
Στὸν κάμπο φούντωσε ἡ ἑλλά’ μοσχοβολᾷ ἡ μυρτοῦλα.

*

Τ’ ἀγέρι ὅς τὴν Ἀκρόπολι γλυκοφυσάει καὶ φέρνει
Τ’ ὀλόχαρο τὸ μήνυμα ὅς τοῦ Ἐρσεθίου ταῖς κόραις.
Ἵμέναιε, ζωντανέουνε! ἡ μιὰ τὴν ἄλλη πέρνει
Καὶ τραγουδοῦν ἡ περήφαναις, πανώρηταις, λαμπροφόραις.

*

Ὅμως, Ἵμέναιε! τῆς χαρᾶς τραγοῦδι ἀγνὸ δὲν εἶνε,
Ἐχει κ’ ἐλπίδες μέσα του, πόθους, καῦμους κρυμμένους...
Ἵμέναιε, τῆς λαμπάδας σου τὴ φλόγα παντοῦ χύνε!
Ἄκου... μέσ’ ὅς τὸ τραγοῦδι τοὺς λαλεῖ ἡ καρδιά τοῦ Γένους.

14 Ὀκτωβρίου 1889.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

* Ἐργάση εἰς τοὺς γάμους τῶν Βασιλέων καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ σατταρικὸν ἄστυ.
Ἀπὸ ὅσα ἔγραψαν τότε τοὺς νεογύμους ἄνθη, εἶναι βεβαίως τὸ ὠραιότερον.

ρόλους των και διηλεκώς έμουρομούριζον, διότι έχανον τον πολύτιμον καιρόν των δοκιμάζοντες έργον, του όποιου η άποτυχία, έλεγον, ητο βεβαία!

Έν τούτοις, διε έδόθη η παράσταση της «Τύχης της Μαρούλας» (16 Σεπτεμβρίου 1889), ό ένθουσιασμός του κόσμου ύψήρξεν άκράτητος. Πάντες ένόησαν ότι ευρίσκοντο πρό μιας τελειοτάτης έλληνικής κωμωδίας, όποιαν μέχρι τότε δεν ειχεν ιδή η έλληνική σκηνη. Έκτοτε οι περιβόητοι Μυλωνάδες υπεχώρησαν πρό της Μαρούλας, ην περιέφερον οι ηθοποιοι μετά θοιαμβευτικής επιτυχίας εις πάσαν γής γωνίαν, όπου ηδύνατο να άκουσθή η έλληνική φωνή.

Η πρωτοφανής αύτη επιτυχία δια την έλληνικήν σκηνην, ην οι επιπόλοιι απέδωσαν εις την μουσικήν και μόνον η όποία, ειρήσθω εν παρόδω, έλάχιστα προσθέτει εις τό άριώτατον του Κορομηλά έργον, δεν άφηκεν ήσύχους τους τότε Έλληνας συγγραφείς, οι όποιοι και έπεσαν

με τα μούτρα εις παραγωγήν κωμειδυλλίων! Συστηματικώτερον όλων ειργάσθη ό μακαρίτης Δ. Κόκκος, όστις και πρώτος εισήγαγεν εις τα κωμειδύλλια τα έλληνικά άσματα έλαφρώς πεποικιλμένα δια ξένης μουσικής, τα όποια εύκόλως ήρπασεν ό κοσμάκης και ούτως ήρξατο να προσικκειούται προς τους εκπολιτιστικούς ήχους και ν' αποβάλη τους άμανέδες και τα λοιπα κακόχη ξεφωνητά και ξελαργυγίσματα! Έκτοτε επικράτησεν επί της έλληνικής σκηνης η μουσική, η όποία εκ των κωμειδυλλίων μεταφερθείσα εις τας επιθεωρήσεις απέδωξε της σκηνης την τέχνην, ητις περιορίζεται νυν εις άκαλαίσθητον εκθεσιν κνημών και παρακτικής μελωδίας, αι όποιαι δεν έχον καμμίαν άπολύτως σχέσιν με τό πεντάγραμμον της μουσικής.

Δεν χρήζει σημειώσεως ότι ύπάρχουσι και έντμοι εξαιρέσεις.

N. I. ΔΑΣΚΑΡΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΣΟΦΙΑ

*εράσαν χρόνια — άμποτε άλλα τόσα να περάσετε
κι' δσην η Μοίρα έχει Χαρά, να σας την δίνη δλη.
Γάμους χρυσοūs να κάνετε. Κι' αυτούς να τους γιορτάσετε
Στην Πόλι...*

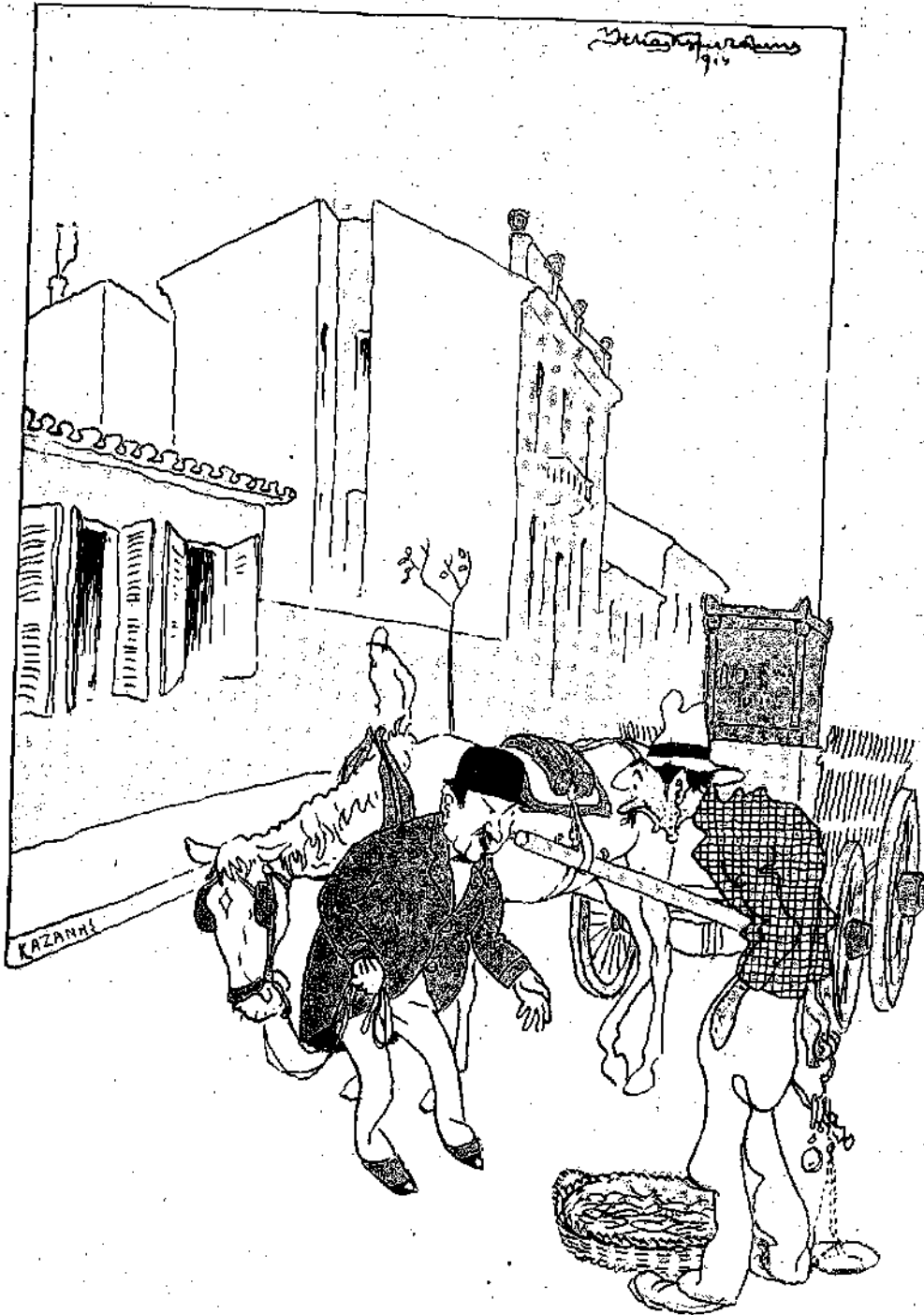
Φωτογρ. Γ. Μπαλκιά

Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

ΛΕΥΚΗ υπό την άνταβίαν του γαλατού 'Αττικού οφρανού, η Κόρη Του Βασιλέως φαίνεται ως όπτασία κάλλους και χάριτος. Από τα ρόδινα χρώματα της δάφνης του 'Ιλισσοφ, έχει δανεισθή τό χόσμα του προσώπου της, και από τας χρυσάς του ήλιου άκτίνας τό νεανικόν της φρονίας της κεφαλής διάδημα. Ελεύθερον τό μετώπιον, έντονον δείγμα σηκιστοχών βελγέτρων, ευθυμίζει εις ένθέους έκφράσεις την καλωσύνην και την εύγένειαν. Από άστειρότερον μαγευήν πηγήν, κρητομένην μέσα εις κυμαμένα λουλούδια, η καρθενική ψυχή της πλημμυρίζει τους οφθαλμούς της με λάμπρας υπεράλαμπρους. Ευθυμίζει τους στίχους του έμπνευσμένου ποιητού.

«Λουλούδι σύ των λουλουδιών και της ψυχής τό άστρον» Κοντά εις τον Έλληνικόν Θρόνον, όπου εις άλλα χρόνια ήνθησε έλλα ζηλευτόν άνθος και ήκτινοβόλησε άλλο έστιον, με ζωή που διερχεται με υπερήφανον απλότητα, χαρακτηρίζεται τό ήθος της ψυχής και τό βάθος της καρδίας της. Γνωσ της σκοπίζει την φωταύγειαν μιας μορφής, που κατακτά και χαρίζει, συμβολίζουσα την ύπαρξιν του αιώνιου θαρος, της εύτυχιμένης ζωής. Η άγάπη, η συμπάθεια, ό πόθος που κυριαρχούν εις την άγνήν ψυχήν της, προσφέρονται προς όσους στρέφουν τα μάτια τους προς τον ένδοξον Θρόνον, προς όσους την λατρεύουν, προς όσους ύγειοπολούν δια την Έλληνογέννητη Βασιλοπούλα, άτελείωτον τον δρόμον της εύτυχίας. Και αύτοι είναι ό Έλληνας.

ΜΙΑΤ. Γ. ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

— Λοιπόν θα τὴ πάρετε ἀφρονικό;... δὲ περιμένω δυὸ ὥρες...
— Μὰ πῆγα σὰντι ἀδελφοῦλή μου, κ' ἔφερα τὴν κάσσα νὰ σὲ πληρώσω!

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σειμοὶ ἔγινον εἰς ὅλην τὴν Ἀττικὴν, οἱ ὅποιοι κατέστρεψαν πολλὰς οἰκοδομὰς καὶ κατέστησαν ἐτοιμώροπα πολλὰ ἔρσεια χωρὶς εὐτυχῶς νὰ θίξουν τὸ κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀπερέτας ὅμοιον σεισμῶν καὶ οἱ παλαιότεροι Ἀθηναῖοι δὲν ἐνθυμοῦνται ἡ γῆ εἴετο καὶ ἐκινεῖτο μαζί οἰκοδομαί, δένδρα καὶ ἄνθρωποι μόνον τὸ ὄρολόγιον τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἐκινήθη.

Ἐδὴ τῶς ὁ σεισμός παρ' ὅλην του τὴν ὁρμὴν δὲν εἶχεν ἄνθρωπινα θύματα. Οἱ εἰδικοί λέγουσι ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ἀργιλώδες τοῦ ἐδάφους τὸ ὅποιον καθιστᾷ ἀσφαλῆ τὴν πρῶτην οὐσαν. Ἄλλοι ὅμως βεβαίως ὅτι ὁ ὕψιστος ἀπεφάσισε ν' ἀναθέσῃ τὸν κλάδον αὐτὸν τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὸν ἑκτέτην ἰδιοκτήτην τοῦ ξενοδοχείου τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ὁ ὅποιος σπάτι τὰ θεμέλια τοῦ ξενοδοχείου του καὶ καταβαρῶναι τοὺς ἐνοίκους. Εἰς αὐτὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει οὔτε τὸ ἀργιλώδες τοῦ ἐδάφους οὔτε τὸ ν α ρ γ ι λ ἔ δ ε ς τῆς νομομηχανικῆς ὑπηρεσίας.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ πάτωμα τοῦ ξενοδοχείου ἐπικτε, μία γραία ὑπερῶρεσε εἰς τὸ κρεβάτι τῆς γραμμα πρὸς τὸν ὑπηρετὴν τοῦ ξενοδοχείου. Καὶ ἔπεσε μὲν ἡ γραία εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ξενοδόχου, ἀλλ' ἐδῶ ἐφαρμόζεται τὸ ῥητόν: «Φοβοῦ τὴν γραίαν... οὐ γὰρ ἔρχεται μόνη» διότι ἀμέσως κατόπι ἐφθασε καὶ τὸ ταβάνι.

Οἱ Τούρκοι μετὰ πολὺμηνὸν ἀμηχανίαν ἐκρούθησαν τέλος ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ ἔρχισαν τοὺς βομβαρδισμούς· ἐβομβάρδισαν τὴν Ρωσικὴν φυλακίδα εἰς τὴν Ὀδησσόν, ἐβομβάρδισαν τὴν Σεβαστοπόλιν καὶ ἐτοιμάζονται νὰ βομβαρδίσουν πάντα

τὰ ρωσικὰ παράλια. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ ὁ ρωσο-τουρκικὸς πόλεμος ἤρχισεν ἢ δὲ τὸ Δημοσίον Ταμείον τῆς Τουρκίας ἐπανελάβε τὰς πληρωμὰς του.

Ἡ νέα αὐτὴ περιπλοκὴ παρουσιάζει μεγαλειτέρας τὰς πιθανότητας τῆς ἐκρήξεως γενικοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. Ἄν οἱ Τούρκοι πολεμήσουν, δὲν θὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν οἱ Βούλγαροι; Καὶ ἂν οὕτως συμβοῦν τὰ πράγματα δὲν θὰ πολεμήσωμεν καὶ ἡμεῖς; Καὶ ἂν πολεμήσωμεν ἡμεῖς δὲν θὰ φύγουν οἱ Βούλγαροι;... Ὅτω γινόμεθα πάλιν... Φύγη ν μύγδην.

Οἱ Βούλγαροι ἐν τούτοις προβλέπουν εὐχαρίστως εἰς μίαν ἑλληνοβουλγαρικὴν συνεννόησιν. Ὁ Τσάρος τῶν τούλων, ὡς ἐγνώσθη ἔδωκε ράγκα πεντακόσια ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου του ταμείου ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων προσφύγων τοῦ Δεδαγαγί, βέβαιος ὅτι εἰς κανένα πρόσφυγα δὲν ἄφησε χεῖρα ὁ στρατός Του... διὰ νὰ τὰ πάρη.

Ἡ ἔψωσις τῶν τροφίμων ἐξακολουθεῖ. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐξακολουθεῖ καὶ αὐτὸς νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς περὶ διατιμώσεως τῶν, καὶ ἀρτοποιοὶ καὶ παντοπῶλαι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀδιαφοροῦν. Ἐν τούτοις ὅλα τὰ εἶδη ἐξοδεύονται καὶ ἐξαντλοῦνται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε φόβος ὑπάρχει ὅτι θὰ φαγοῦσιν ὅλα. Ἡ μόνη καὶ θὰ γλυτώσῃ θὰ εἶναι ἡ «Μαίρη» τοῦ κ. Νικολοπούλου, ἡ ὅποια δὲν τρώγεται.

Διάλογοι τοῦ δρόμου:
— Πῶς λέγεται ἡ γυναῖκα τοῦ ψωμά;
— Ὑ... ψωμοῦ.

ΑΡΧΙΣΕ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ἄρχισε χειμῶνας, ὁ βορρᾶς ἀγριεῖται
τὰ νερὰ σ' τοὺς δρόμους τρέχουνε πατάμια
κἄπου, κἄπου ἢ μπόρα καὶ μᾶς γυρνεῖται
καὶ ἀγριεμένη μᾶς κτυπᾷ τὰ τζάμια.

Κάθομαι μαζί σου — σοῦ κρατῶ τὸ χεῖρ
κι' ὅταν δὲν προφθάσῃς, σοῦ φιλῶ τὸ στόμα.
Κ' ἔτσι ἐνῶ βρέχει καὶ φουσαεῖ τ' ἀγέρι
ἔχω στὸ πλευρὸ σου ἀνοιξὲν ἀκόμα.

«Δέν πρέπει νά δίδεται μέγα μήκος εἰς τὰς γραμμάς τῶν ἐπιχειρήσεων ἔν ὁλίκοις πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ νά ἐκτελῶνται μεγάλα κλιμακωτά κινήσεις».

Ὁ ἴδιος

«Κυκλωτικαὶ κινήσεις ἐκ 200,000 ἀνδρῶν, ὡς ἐκείνη, ἦν ἐξετελέσσαν οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὸ 1870 ἐν Gravelotte, παρουσιάζουσι μεγάλας δυσκολίας ἐν τῇ πράξει. Ἐνώπιον στρατοῦ συγκεντρωμένου καὶ διοικουμένου ὑπὸ ἀρχηγοῦ ἰκανοῦ καὶ διορατικοῦ ἀποτελοῦσιν ἕνα τῶν μεγαλύτερων κινδύνων».

VANDEVELDE

«Ὁ ἐλιγμὸς διὰ νά εἶνε ἀποτελεσματικός, πρέπει νά εἶνε αἰφνίδιος (τακτικὴ τοῦ Ναπο-

V. M. S. M. S.

Ὁ ἀσθενὴν βαρέως Ἀρχηγὸς τοῦ Γερμαν. Ἐπιτελείου.

λέοντος) καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο παράγοντες, ἡ μυστικότης καὶ ἡ ταχύτης. Ἡ μυστικότης καὶ ἡ ταχύτης, εἶνε κατὰ τὴν ὠραίαν ἔκφρασιν τοῦ Clausewitz αἱ δύο ἰσχυροὶ πτέρυγες τοῦ δειτοῦ, ὅστις πρόκειται νά ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῆς λείας του. Ὅταν ἡ μυστικότης διὰ τίνα οἰονδήποτε λόγον ἐκλείψῃ, δέον ν' ἀνακληρωθῇ, διὰ τῆς ἐπανέξεως τῆς ταχύτητος, διὰ τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ὄριον τῆς ταχύτητος».

Στρατηγὸς CARDOT

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν εὐρίσκειται τις ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ δύναται τὴν πλείονα ταχύτητα, προκειμένου περὶ τῶν μονάδων τῆς σήμερον, νά ἐπιτύχῃ διὰ τῶν σιδηροδρόμων, ἀλλ' ἐν χώρᾳ ἐχθρική,

θὰ καταφύγῃ μοιραίως εἰς τὰς ἐσπευσμένας πορείας.

Ἐν ὁλίκοις ἤδη μὲ τὴν ἀρχικὴν κατεύθυνσιν τῶν δυνάμεων τοῦ δεξιοῦ, ἐναντίον τῶν Παρισίων καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιτελεσίων ἐσπευσμένων πορειῶν.

«Ὅσοδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ τελικὸς σκοπὸς ἑνὸς πολέμου, ἐν τῇ ἀρχῇ πρὸ πάσης ἐπιχειρήσεως δέον νά κατευθύνονται τὰ φίλια στρατεύματα κατὰ τῶν κυρίων ἐχθρικών δυνάμεων μὲ τὴν ἐντολήν ἵνα ἀναζητήσωσιν αὐτὰς καὶ τὰς καταπολεμήσωσιν ὁποῦδήποτε καὶ ἂν ἤθελον μετ' αὐτῶν συναντηθῇ».

Συνταγματάρχης MALLARD

«Αἱ ἐσπευσμένοι πορεία, ἐνίοτε ἀπαραίτητα, προξενούσι τοσοῦτον μεγάλας ἀπωλείας ὥστε δυνατόν νά θεωρηθῶσιν ἐξίσου καταστρεπτικά, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ μάχαι».

Ὁ αὐτὸς

Ἐν ἀντιθέσει οἱ Γάλλοι φαίνονται τελείως συμμορφωθέντες πρὸς τὰς στρατηγικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς Ναπολεοντισίας. Ἴδου αὐταί:

«Μὴ ἀποφασίζετε ν' ἀμυνθῆτε ἢ διὰ τὸν αἴθερος εἶνε ἀδύνατον νά κάμειτε ἄλλως. Ἐάν ἐξαναγκασθῆτε, θέλετε μείνῃ ἐν τῇ μειονεκτικῇ ταύτῃ καταστάσει, ὅσον ἀπαιτεῖται, ὅπως κερδίσετε χρόνον, ὅπως ἀναμείνῃτε ἐνισχύσεις, ὅπως ἀνασυντάξῃτε τοὺς στρατιώτας σας καὶ ἀπομακρύνῃτε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῆς βάσεως τῶν ἐπιχειρήσεών του. Ἡ ἀνάληψις τῆς ἐπιθέσεως ἔστω ἀδιαλείπτως ὁ σκοπὸς πάσης σας πράξεως. Μὴ καταλείψετε πρὸς τοῦτο τὰ στρατεύματά σας εἰς πολλὰς θέσεις· αἱ κινήσεις σας ἔχουσι ἀπεναντίας ὡς σκοπὸν τὴν συγκέντρωσιν τῶν δυνάμεών σας».

ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ἀλλάχοῦ ὁμολογεῖ πόσον τὸ πρᾶγμα εἶνε δυσκατόρθωτον.

«Ἐν τῇ στρατηγικῇ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς ἀμύνης εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἀποτελεῖ μίαν τῶν δυσκολωτέρων τοῦ πολέμου, ἐπιχειρήσεων».

ΝΑΠΟΛΕΩΝ (Ἀπομνημονεύματα)

Κατ' ἀρχήν, διὰ τὸν κράτους τιτὸς δὲν δύναται νά εἶνε, αὐτὸς πρῶτος εἰσὶν ἔτοιμος, δὲν πρέπει νά ἐπιπέσει νά διευθύνῃ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ πρέπει ἀπλῶς νά παραδεχθῆ, νά τὸν υπομείνῃ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δέον νά παρασκευάσῃ μετ' ἀρκούσης ἐνεργητικότητος τὴν ἀμυναν, ὥστε κατισχύων ἐν τέλει τῆς ἐπιθέσεως, νά δινηθῇ ν' ἀναλάβῃ ταύτην ὁ ἴδιος».

Στρατηγὸς DBRRÉCAGALX

«Ἐξ ὅλων τῶν μορφῶν ἅς, ἐκφυλισθεῖσα, ἔλαβεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡ Ναπολεόντεις ἀπόφασις, ἡ κύκλωσις, παραμένει ὀρισμένη, τὸ ἀσφαλέστερον εἰσέτι μέσον, δι' ὃ δυνάμεθα νά ἐπιτύχωμεν τὴν τελείαν κατατρόπωσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ἀποκόπτοῦσα τὰς γραμμάς ὑποχώσεως τοῦ ἐχθροῦ, κλείουσα αὐτῷ τὰς πύλας τῆς σωτηρίας του, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ του καὶ ἐνοσιρεῖ τὸν τρόπον, περισσότερο ἢ οἴαδήποτε ἄλλη μέθοδος. Ἄλλ' ἀπαιτεῖ τοσοῦτον μεγάλην ἀριστηρίαν ὑπεροχῆν, τοσαύτην ἔμψυχον θέλησιν, τοσοῦτον μεγάλην ἰδίᾳ ἠθικὴν δύναμιν, ὥστε σπανιώτατα θὰ δινηθῇ τελείως νά ἐπιτύχῃ. Ἐξ ἄλλου παρουσιάζει τὸ μέγα μειονέκτημα ὅτι ἡ ἀμυνα δύναται μετατοπιζομένη συνεχῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυκλώσεως καὶ διανύουσα ὀλιγότερον ἢ ὁ ἐπιτιθέμενος δρόμον νά ἀναλάβῃ ἐν τέλει αὐτὴ τὴν ἐπίθεσιν καὶ ἐπενέγκῃ οὔτω, σχεδὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, κτύπημα καίριον, κατὰ τῶν καταπεποιημένων καὶ ἰσως ἀποσυντεθειμένων τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεων. Καὶ αὐτὸς εἶνε ἀκριβῶς ὁ λόγος, δι' ὃν τὰ πλέον τολμηρὰ πνεύματα — πλέον τολμηρὰ ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἐπιθέσεως — δοξάζουσι τὸ σύστημα τῆς ἀμύνης - ἐπιθέσεως».

Συνταγματάρχης MONTAIGUE (Μαλέται ἐπὶ τοῦ πολέμου - 1911).

Ὅτε κατὰ τὸν συνταγματάρχην Montaigne τὸ μόνον σφάλμα τῶν Γερμανῶν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι κακῶς ὑπελόγησαν τὰς ἠθικὰς ιδιότητας τῶν ἀντιπάλων των καὶ ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Γάλλων ὀφείλονται εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἠθικοῦ των, ἀποῦ οὗτοι κατώρθωσαν νά ἐφαρμόσωσιν ἐπιτυχῶς τὸ σύστημα τῆς ἀμύνης - ἐπιθέσεως. Τί πλειότερον ἀπαιτεῖ;

Καὶ ὅλη ἰσως ἡ ἀλήθεια εἶνε αὐτὴ καὶ μόνη. Θέλετε ἤδη καὶ τὴν γνώμην τοῦ μεγάλου Στρατηλάτου διὰ τὴν ἐν γένει διαγωγὴν τῶν Γερμανῶν πρὸ τῆς ἐπισήμου κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ μετ' αὐτήν; τὴν καταστροφὴν τῶν μνημείων τέχνης, τοὺς φόνους ἀόπλων πολιτῶν κτλ. κτλ. Ἴδου αὐτῆ:

«Ἐν τῷ πολέμῳ, ὅπως καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ,

Ὅι Γερμανοὶ εἶνε, ὡς γνωστὸν, οἱ κατ' ἐξοχὴν διασώζονται τῆς Ναπολεοντείου τακτικῆς. Οἱ μεγάλοι των στρατιωτικοὶ ἄνδρες Clausewitz καὶ Μόλλε, ὑπῆρξαν οἱ κυρίαυ συντελέσαντες εἰς τοῦτο.

τὸ διαπραττόμενον κακόν, ἔστω καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας κανόνας, δὲν εἶνε συγγνωστόν παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον. Πάν ὅτι ὑπερβαίνει τὸ ὄριον τοῦτο, εἶνε ἔγκλημα».

ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐφ' ὅσον ἤδη θὰ συμπληρῶνται, αἱ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΣΗΜΕΡΟΣ ΦΙΑΙΑ

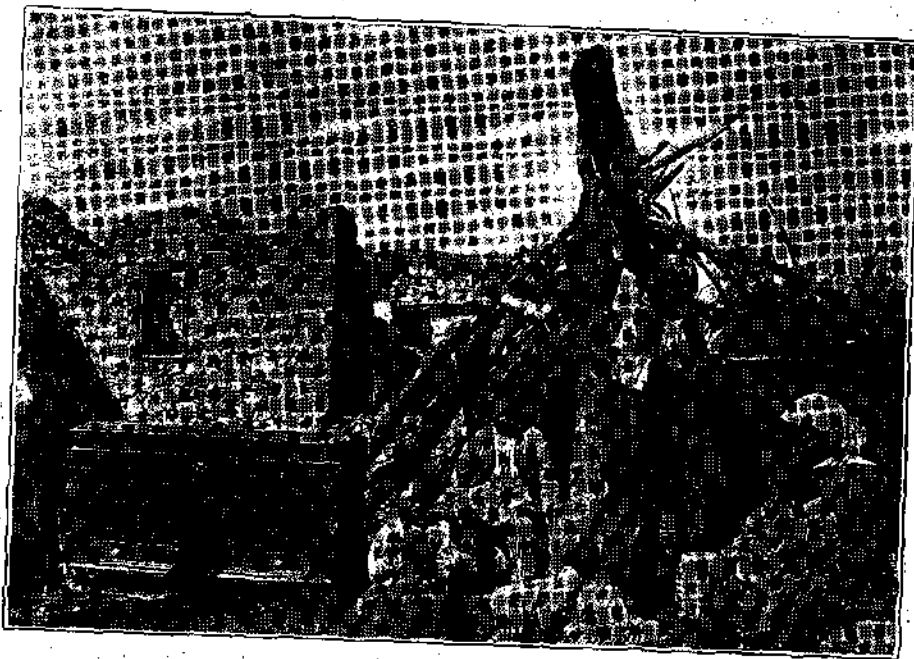
Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου μὲ τὸν πορθητὴν τῆς Λιέγης Στρατηγὸν φόν Έβρυ, συνομιλοῦντες εἰς τὰ περυσινὰ γυμνάσια τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ

ἐπιχειρήσεων πληροφορίας, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ καθίσταται δυνατὴ καὶ τῶν λεπτομερειῶν ἢ ἐπισκόπησις, παρουσιάζουσάν ἴσον, ἂν μὴ πλείον ἴσως τῶν γενικοτήτων ἐνδιαφέρον.

**

Από πολλές οικίας έχουν πέσει ολόκληροι πλευράι.

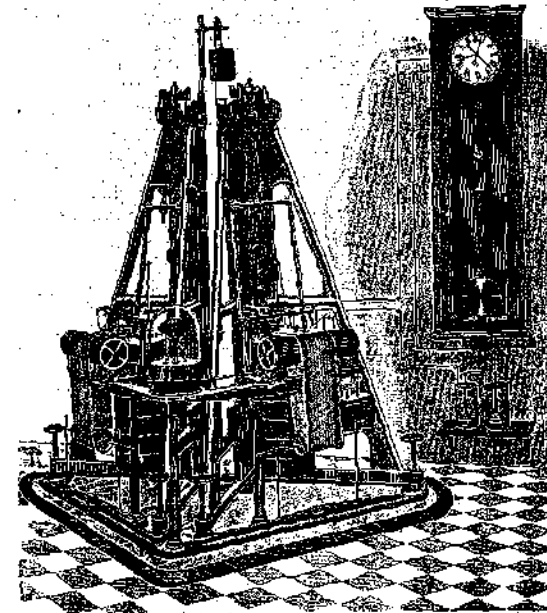

Η οικόγένεια, τὰ ἐναπομείναντα ἐπιπλα καὶ ἡ πατροπαράδοτος κασσέλα μένουσιν ἀστεγοὶ ἔξω ἀπὸ τὸ ἐρειπωθὲν σπήτι.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΓΡΑΦΟΙ

ΔΙΑ τὴν ἀναγνώσιν τῶν σεισμῶν ἔχουσιν ἐφευρεθῆ πολυάριθμα ὄργανα καλούμενα σεισμογράφοι. Τὰ ὄργανα ταῦτα παρέχουσιν ἐν γένει τὸ μέσον τῆς σπουδῆς ὅλων τῶν φάσεων τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν κινήσεως τοῦ ἐδάφους καὶ δύνανται νὰ σημειώσωσιν ὄχι μόνον τὰς σεισμικὰς δονήσεις τῶν πλησίον αὐτῶν κειμένων

κόν σύστημα αὐτῶν μετέχει τῆς κινήσεως τοῦ ἐδάφους. Ἐν τῷ Σεισμολογικῷ Σταθμῷ τοῦ Ἐθν. Ἀστεροσκοπείου λειτουργοῦσι δύο σεισμογράφοι, ὁ εἰς συστήματος Μαινκα καὶ ὁ ἕτερος συστήματος Αἰγαμειππονε. Διπλοῦς σεισμογράφος Μαινκα. Ὁ σεισμογράφος οὗτος (Σχ. 1) συγκροτεῖται ἐκ δύο ἐντελῶς ὁμοίων ὀργάνων, ἑκαστὸν τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐξ ἰσχυροῦ χυτοσιδηροῦ σκελετοῦ, ἐκ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀνηρημένου ἔκκρεμοῦς, ἐκ συστήματος ἐξασθενοῦντος τὰς κινήσεις αὐτοῦ, ἐνθὺς ὡς παύση ἢ κινουσα δύναμις, καὶ ἐκ τοῦ γραφικοῦ συστήματος τῶν κινήσεών του.

ΣΧΗΜΑ 1.

Ὁ σκελετὸς ἔχει ὕψος 1, μ. 80 περίπου καὶ στηρίζεται ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους. Ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ τούτου εἶναι ἀνηρημένον τὸ βάρος τοῦ ἔκκρεμοῦς, τὸ σκουδαίτερον μέρος τοῦ ὅλου ὀργάνου, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Λεπτὸν χαλύβδιον σύρμα 30 ἐκ. περίπου μήκους, συνδέεται πρὸς σιδηρὰν λαβίδα τοποθετημένην εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σκελετοῦ· τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ σύρματος τούτου συνδέεται πρὸς ἑτέραν ὁμοίαν λαβίδα στερεωμένην εἰς σιδηροῦν πλαίσιον φέρον τὸ βάρος τοῦ ἔκκρεμοῦς, ὅπερ ὑψίζει 136 χιλιογράμματα. Τὸ βάρος τοῦ ἔκκρεμοῦς συνδέεται ἐπίσης διουθεν καὶ εἰς τὸ ὕψος τοῦ κέντρου βάρους του μετὰ τοῦ σκελετοῦ διὰ λεπτοῦ χαλύβδινου ἐλάσματος, ὅπερ συγχρόνως ὠθεῖ τούτο πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ὄθω δύναται τὸ βάρος νὰ στρέφεται περὶ δύο σημεία, τὸ σῆμα ἐξαστήσεως καὶ τὸ ἔλασμα.

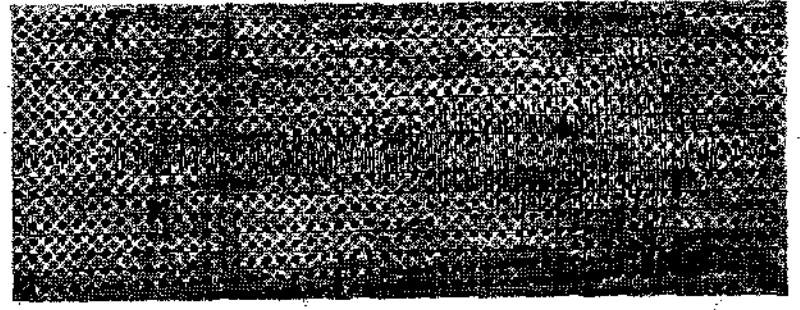
τόπων, ἀλλὰ καὶ τὰς συμβαινούσας εἰς κοινὰ μεγαλειτέρας ἀποστάσεις· τοσούτον δὲ μεγάλη εἶναι ἡ ἐκασθησία τῶν νεώτερων ὀργάνων, ὡστε νὰ τίθενται εἰς κίνησιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν καὶ τῶν ἐλαχίστων κραδασμῶν τοῦ γήινου φλοιοῦ.

Ὡς ὁ ἀπλούστερος τῶν σεισμογράφων, διὰ τὴν ὀριζοντίαν κίνησιν τοῦ ἐδάφους, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπλοῦν ἔκκρεμὸς, ἀνηρητὸν ἀπὸ ἰσχυροῦ στηρίγματος στερεωμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· τὸ ἔκκρεμὸς φέρει εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ γραφίδα, δυναμένην νὰ γράφῃ ἐπὶ φύλλον χάρτου κρατουμένου ὀριζοντίως κάτωθεν αὐτῆς, οὕτω δὲ σημειοῦται ἡ κίνησις τοῦ ἔκκρεμοῦς, ὅταν τὸ ἐδαφος κινήται. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὸ πλάτος τῆς κινήσεως τοῦ ἐδάφους εἶναι μικρὸν, ἵνα ὁ σεισμογράφος ἔχῃ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀξίαν, πρέπει νὰ μεγεθύνῃ κατὰ πολὺ τὴν γήινην κίνησιν, προσέτι δὲ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰ κινούμενα μέρη αὐτοῦ ὅσον τὸ δυνατόν μικροτέραν τριβὴν.

Διὰ τὴν ἐξασθένησιν τῶν κινήσεων τοῦ ἔκκρεμοῦς, ὑπάρχει μεταλλικὸν ὀρθογώνιον κιβώτιον, ἐνθὺς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται κατακόρυφος πλάξ ἐξ ἀργιλλίου, ἣτις συνδέεται πρὸς τὰ κάτω μὲν διὰ καταλλήλων ὀρθρωτῶν μοχλῶν μὲ τὸ κέντρον βάρους τοῦ ἔκκρεμοῦς, πρὸς τὰ ἄνω δὲ μετὰ τοῦ γραφικοῦ συστήματος. Διὰ τούτου ἐπιτυγχάνεται ὥστε τὸ ἔκκρεμὸς τοῦ ὀργάνου νὰ κινήται, ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἡ κινουσα δύναμις, ὅταν ὁμοῦ παύσῃ αὕτη, ὁ εὐρισκόμενος ἀπὸ μεταξὺ τῶν πλευρῶν τοῦ κιβωτίου καὶ τῆς ἐνθὺς αὐτοῦ πλακῶς συμπίεζόμενος ἀναγκάζει τούτο νὰ ἐπανέλθῃ βραδέως εἰς τὴν θέσιν ἰσορροπίας.

Εἰς ὅλους τοὺς σεισμογράφους ἡ σημειουμένη κίνησις δὲν εἶναι ἡ πραγματικὴ κίνησις, ἀλλὰ σχετικὴ, διότι τὸ γραφικὸν

Τέλος τὸ γραφικὸν σύστημα τῶν κινήσεων τοῦ ἔκκρεμοῦς ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοτάτου ἐπιμήκους ἐλάσματος ἀργιλλίου φέροντος εἰς τὸ μέσον ἀξονα περιστροφῆς καὶ τοποθετημένου εἰς τὸ ἄκρον ὀριζοντίου βραχίονος, ἔχοντος σχῆμα δικράνου καὶ δυναμένου νὰ στρέφεται ἐλευθέρως καὶ ὀριζοντίως περὶ ἔξέχον σημεῖον τοῦ σκελετοῦ. Ὁ βραχίον οὗτος συνδέεται

ΣΧΗΜΑ 2. — Πῶς ἐσημειώσῃ τὸν σεισμὸν ὁ Σεισμογράφος μας.

Η Διευθυνσις τῶν Παναθηναίων δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ δημιουργῇ ἀσπόνδους ἐχθροὺς μεταξὺ τοῦ κόσμου τῶν φιλολογούντων νέων τὸ ἔργον μας τοὺς ἐνδιαφέρει, ὅπως ἐνδιαφέρει καὶ ἡμᾶς τὸ ἰδικόν τους. Ἀλλὰ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν φιλίαν των, φοβούμεθα ὅτι θὰ γίνωμεν ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ μὲ τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γίνῃ κάποιος συμβιβασμός. Ἄς μᾶς στῆλ्लουν ὀλιγώτερα ποιήματα καὶ τὰ καλλιτέρα των. Πρὸ παντός ὄχι Μαγνάδια καὶ Μιράντες ἀπὸ ὅλων τῶ ἐπιτελείων τῶν «Παναθηναίων» μόνον τὸ καλᾶθι μαλλιαρῆζει, καὶ μόνον αὐτὸ συγγενεῖται μὲ τοὺς συμπαθεστάτους μας μαλλιαροὺς.

✱

Ο κ. Σπύρος Σαμάρας ετοιμάζει, νέαν ὄπεραν. Ὑποσχόμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ τοὺς δώσωμεν πρῶτοι ἐπιλεκτὰ μέρη της, ὅταν τελειώσῃ. Ἡ ὄπερα θὰ δοθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν κατὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον. Λέγεται ὅτι τὸ νέον ἔργον τοῦ συνθέτου τῆς «Mademoiselle Belisle» προσθέτει μίαν ἀκόμη δάφνην εἰς ὅσας ἔχει.

✱

ΣΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

*Τόσο καιρὸ πού βουλευταὶ δὲν εἴσαοτε... τί κρίμα!
τί ἔχασε τόσο καιρὸ τὸ ἀτυχο τὸ βῆμα,
τί μουσικὴ τὰ λόγια σας, — ὅαν ἀνεβῆτ' ἐπάνω,
Ἔτσι μοῦ φαίνεστε... Σὺ π' ἐν καὶ νῦν παραπάνω!*

ΕΚΝΗΣΙΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπανήλθεν ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατριδος ὁ φιλικὸς βουλευτὴς κ. Στέφανος Γρανίτσας, φέρων εἰς τὸν ταξιδιωτικὸν του σάκκον, πενήκοντα ὑποθέσεις δραμάτων, δώδεκα μιλιάρδας παρομιίας, πεντακόσια ζεύγη μύθων, μίαν τρίτην πρᾶξιν καὶ ἓνα ἐπισκοπετήριον.

✱

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΟΥ

*Πίσω ἀπ' τὰ κορυθινάκια σου, μικρούλα μου σὲ εἶδα,
μὲ τὴν ξανθοῦ σου τὴν πλεξίδα,
κί ἐστάθηκα καὶ κόλλησα εἰς τὸ παραθύρό σου
νὰ ἰδῶ τὸ πρόσωπό σου*
*Κί' ὅταν τὸ εἶδα τ' ἔλασα τὸ κῆταξα ἔξκασιματα
μοῦ φάνη πῶς γελάσθηκα,
καὶ τὸ ἐξανακύταξα ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὸν ὄμο,
καὶ... πῆρα δρόμο.*

ΟΡΕΣΙΒΙΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ

Φραντζέσκα Νεὰ Ρίμινι. — Τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τῆς θερινῆς περιόδου ἐχρησιμοποίησεν ἡ Δις Κοτοπούλη, διὰ ν' ἀνακτήσῃ ὄσων τυχὸν ὑπόληψιν ἔχασε καθ' ὅλους τοὺς παρελθόντας μῆνας ἂν εἶναι ἀληθινόν τὸ ρητὸν τῶν ἀρχαίων, ὅτι ἀπὸ τὰ τελευταία του ἔργα κρίνεται ὁ ἄνθρωπος, τότε ἡ θεατρικὴ αὐτῆς περίοδος μὲ δατὰ τὰ «Παναθηναία» τῆς καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις της, ἐξελίσσεται ἀπὸ τὴν τελευταίαν τῆς πρᾶξιν. Ἡ **Φραντζέσκα Νεὰ Ρίμινι** ἐδόθη μὲ ὄσων τὴν δυνατὴν ἐντέλειαν ἀπὸ τὸν θίασον τῆς Δος Κοτοπούλη καὶ ἡ ἴδια ἔδωκεν ὄσων τὴν ἀφήκαν δραματικὴν πνοὴν οἱ χοροὶ τῶν Παναθηναίων, διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν τραγικὴν κόρην τοῦ Ρίμινι. Τὴν συγχωροῦμεν καὶ τὴν εὐχαριστοῦμεν. **Θεομοφοριάδουσαι.** Πληρέστατα σύμφωνοι μὲ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας πού ἀπηγόρευσε τὴν παρῶστασίν των καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τὸν κ. Βισαγγελέα, ὁ ὁποῖος, μετὰ τινος συγκαταβάσεως τοῦ μεταφραστοῦ — συγγραφέως, ἐπέτρεψε τὴν ἐπανόληψιν.

Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ γραφῇ κρίσις, τὴν γράφομεν μὲ γράμματα χονδρά: **Ἦτο θέαμα οὐκ ἐτρόν.** Οὐκ ἐτρόν διὰ τὸν πλειοδοτήσαντα εἰς αἰσχρολογία μεταφραστὴν, οὐκ ἐτρόν διὰ τοὺς ἀπειδυθέντας κάθε αἰδῶ ἠθοποιούς, οὐκ ἐτρόν διὰ τὸ κοινὸν καὶ ἐλαρώθη τὴσιν ὄσαν, βλέπον, ἀκούον καὶ ποτιζόμενον ὅπὸ τὴν πλέον ἀηδῆ καὶ ὀχληράν καὶ ἐκνευριστικὴν πορνολογίαν. Εἶναι Ἄριστοφάνης θὰ μᾶς εἰπῇ ὁ κ. Δημητράκοπουλος. Καί:... Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ὅπου ὁ κορυφαῖος τῶν κωμικῶν ἔγραψε τὸς Θεομοφοριάδουσαι, τὴν μάλλον ἐλευθεριάζουσιν κωμωδίαν του, μὲχρι τῆς σήμερον, ἐπέρασεν ἔτη καὶ αἰῶνας ὅ,τι ἦτο τότε εἰς ἄλλην γλῶσσαν, μὲ ἄλλην χάριν καὶ σύγχρονα σατυροῦσιν πράγματα ἀνεκτόν, εἶναι διὰ τὸ σημερινόν πολὺ αἰσθητικότερον, πολὺ ἀσθενέστερον ἴσως κοινόν, αὐθάδες καὶ ἱταμόν. Καί' ἂν διὰ τοὺς δυναμένους ν' ἀναγνώσῃ τὸ πρωτότυπον, εἶναι πολλὴ ἡ αἰσχρολογία, φαντασθῆτις τί εἶναι δι' ὅσους ὑπεχρεώθησαν νὰ τὸ ἀκούσῃν μὲ ὅσα τὸ ἐνέδουσε κουρέλια ὁ μεταφραστὴς.

Παραστάσεις Κυβέλης. Ἡ κ. Κυβέλη Θεοδωρίδου μετὰ πολὺμηνον ἀπουσίαν ἐνεφανίσθη παρὰ ποτε χαρίεσσα, παρὰ ποτε ὠραία καὶ πάντοτε καλλιτέχνις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἀτυχοῦς μας Βασιλικοῦ θεάτρου.

✱

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίαν Ἀγνωστον ἐνταῦθα. Ἡ ἀνωνυμογραφία σας μᾶς συγγινεὶ καὶ μᾶς τρομάζειν ἡ προσωπίς σας τί κρύπτει ἀράγ; σοφὴν ἀσχημίαν ἢ φιλόρεσκον καλλονὴν; Ἐνας Θεὸς τὸ ἔξυρει. Θυσιάσατε τὴν προσωπίδα σας καὶ γράφατέ μας σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα μὲ τὴν ὑπογραφήν σας. — **Κυρίαν Ἀνδρονίκην Μπ. Κωνσταντινούπολιν.** Γράφετε πρὸς τὸν κ. Ἄγγελον Βλάχον: ὁ ἰδιοκτήτης τῶν Παναθηναίων εἶναι Γεώργιος Ἄγγελ. Βλάχος. Γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν τεύχη δώδεκα. — **Γεώλιαν Θεσσαλονίκην.** Συνήθεις εὐχαριστίας θὰ ἦσαν ὀλίγαι ἀποστείλατέ μας, ἂν ὑπάρχη: La prochaine guerre e. c. t. - Serigny. — θὰ στῆλωμεν. — **Ταγματάρχην Πέτρ. Θεσσαλ.** Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. — **Ε. Συνέσιον Χίου.** Ἀναμένομεν εὐγενῶς προσπάθειάς σας εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνθάρρυνσιν. — **Στ. Ἐνταῦθα.** Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. — **Α. Μ. Ὀδὸς Χάρειος.** Εὐχαριστῶ θερμότατα. — **Ν. Ι. Σταθ.** Μὴ πιστεύετε ὅτι ὀφείλεται εἰς ἀδιαφορίαν, ἂν δὲν δημοσιευθῇ εἰς προσεχῆς τεύχος. Προτιμῶμεν νὰ ἐβλέπομεν τὴν ποιητικὴν σας φλέβα ὀλιγώτερον συγγενεῦσαν μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ μαλλιαρισμοῦ δημοτικῆν γράφετε; Γράφατέ μας. — **Ἰωσήφ Ρ.** Θὰ δημοσιεύσωμεν κατὰ παλαιότερόν σας. Τὸ προτιμῶμεν ἐνθουμίζου παλαιούς ὠραίους δημοτικὸς στίχους. — **Κύριον Ἰωάννην Θ. Περ. Ἀργυροῦ.** Δὲν σας θέλομεν συνδρομητὴν. Μὴ πρὸς Θεοῦ νομίσατε ὅτι ἀποστέλλοντες πρὸς ἡμᾶς εἰκοσι φράγκα δικαιούσατε νὰ συνοδύετε τὴν ἀποστολήν σας μὲ αὐθάδεις ἀμφιβολίας περὶ τῆς τύχης των. Σᾶς ἐπιστρέφομεν τὴν συνδρομὴν σας, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν: δὲν σας χρειαζόμεθα. — **Κον Ι. Γραμματικὴν Τάβορα Ἀφρικῆς.** Ἐμμετρήσαμεν εἰς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων σας, ὑπόλοιπον συνδρομῆς τρέχοντος ἔτους καὶ καθόμην ἀποστολήν. Τὸ αὐτὸ πρᾶττομεν καὶ διὰ πάντα μὴ εὐχαριστημένον ἐκ τῆς ἐπελθούσης μεταλλαγῆς. Εἶναι ὑποχρέωσις τιμῆς ἢ ἐντελής ἐξόφλησις πάσης προηγουμένης ὑποχρέωσεως. — **Ποιητὴν ἐνταῦθα.** Τὸ ποίημά σας εἶναι ἔμμετρος μεταφρασις τοῦ γαλλικοῦ λόγιου: Les amis sont comme les voitures; quand il pleut on en trouve pas. Δὲν εἶναι ἔτσι;

ΠΕΤΡΙΝΟΝ ΑΓΑΛΜΑ
ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ
ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΩΝ

(XIII ΑΙΩΝ)